

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 33815

гр. София, 12.12.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 45 СЪСТАВ, в закрито заседание на дванадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ГЕРГАНА К. ГЕОРГИЕВА

като разгледа докладваното от ГЕРГАНА К. ГЕОРГИЕВА Гражданско дело № 20221110123306 по описа за 2022 година

Извършена е проверка по реда на чл. 140, ал. 1 ГПК.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника.

С исковата молба са представени писмени доказателства, които са относими, необходими и следва да се допусне събирането им.

Във връзка с направеното възражение за родова неподсъдност на спора, съдът приема, че въпреки че предявените осъдителни искове произтичат от търговски правоотношения между страните, т. е. от търговски сделки, по смисъла на чл. 286, ал. 1 ТЗ, делото следва да бъде разгледано по общия исков ред по чл. 124 и сл. ГПК, а не по реда на особеното исково производство по чл. 365 и сл. ГПК, тъй като всеки от исковете е родово подсъден на районен, а не на окръжен съд (чл. 103 ГПК във връзка с чл. 104, т. 4 ГПК).

С оглед предявяването на инцидентен установителен иск от ответника, при извършване на служебна проверка за редовност на исковата молба съгласно чл. 129, ал. 1 ГПК, съдът намира че същата не отговаря на изискванията за редовност. С оглед процесуална икономия и на основание чл. 129, ал. 4 ГПК, съдът намира, че следва да бъде указано на ищеца в едноседмичен срок от уведомяването му с писмена молба, с препис за ответника да отстрани нередовностите на исковата молба, посочени в диспозитива на определението.

В отговора на исковата молба е обективизирана молба за отмяна на допуснатото обезпечение по гр. д. 20221110117374/2022 г., същата обаче е недопустима, доколкото е подадена пред некомпетентен съд. Когато е допуснато обезпечение на бъдещ иск компетентен да се произнесе по това искане е съдът, пред който е допуснато обезпечение по бъдещ иск. По повод изложеното, в настоящия случай отмяна на наложено обезпечение следва да се допусне единствено от съда, който е постановил обезпечението-арг.от чл. 309 ГПК във вр. чл. 317 ГПК /отм/. В този смисъл е и постоянната практика на ВКС-определение № 85/6.03.06 г. по ч.г.д.28/06 г. на ВКС-IV г.отд.

По искането на ответника за спиране на производството на основание чл. 229, ал.1, т.5 от ГПК, съдът ще се произнесе в о.с.з. с участието на страните.

Следва да бъде насрочено заседание за разглеждане на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 140 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ ДВИЖЕНИЕ исковата молба по предявени инцидентен установителен иска на ответника.

УКАЗВА на ищеца в едноседмичен срок да внесе държавна такса по сметка на СРС, в размер на 50 лева, както и да формулира надлежен петитум.

При неизпълнение на дадените указания в срок и в цялост исковата молба с която е предявен инцидентен установителен иск ще бъде върната.

НАСРОЧВА делото в о. с. з. за 07.03.2022г. от 13:30 часа, за които дата и час да се призоват страните.

ДОПУСКА събирането на представените към исковата молба писмени доказателства, като по приемането и прилагането им по делото съдът ще се произнесе в открито съдебно заседание с участието на страните с нарочно определение.

На страните да се изпрати препис от настоящото определение, а на ищеца – препис от отговора на исковата молба.

СЪОБЩАВА на страните ПРОЕКТА СИ ЗА ДОКЛАД:

Производството е образувано по предявени обективно кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 372, ал.1 от ТЗ, вр. чл. 1 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки /CMR - Конвенцията/, чл. 309а, ал. 1 ТЗ и чл. 86 от ЗЗД, за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в размер на 13 479,83 лева, представляваща сбор от дължими възнаграждение за извършен международен превоз на стоки по направление Италия – България по заявки за транспорт, за които са издадени фактури № 8000024684/19.01.2022г., № 8000024567/04.01.2022г., № 8000024639/14.01.2022г. и № 8000024661/17.01.2022г., ведно със законната лихва, считано от 03.05.2022г. – датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане, като искането за присъждане на лихвата, считано от датата на подаване на молбата по чл. 390 от ГПК е недопустимо, както и сумата в размер на 374,83 лева, представляваща мораторна лихва за периода от деня следващ падежа на всяка една от четирите фактури до датата на подаване на молбата за обезпечение на бъдещ иск; както следва: сумата от 104,59 лева по фактура № 8000024567/04.01.2022г. върху сумата от 3453,98 лева, за периода от 10.01.2022г. до 28.04.2022г.; сумата от 119,41 лева по фактура № 8000024639/14.01.2022г. върху сумата от 4341,96 лева, за периода от 20.01.2022г. до 28.04.2022г.; за сумата от 115,79 лева по фактура № 8000024661/17.01.2022г. върху сумата от 4341,96 лева, за периода от

23.01.2022г. до 28.04.2022г. и за сумата от 35,04 лева по фактура № 8000024684/19.01.2022г. върху сумата от 1341,96 лева, за периода от 25.01.2022г. до 28.04.2022г., както и сумата от 621 лева, представляващи действително направените разноски за извънсъдебно събиране на вземането, претендирани на основание чл. 309а от ТЗ

В исковата молба ищецът излага твърдения, че в периода от 21.12.2021 г. до 04.01.2022 г., страните са били в трайни търговски отношения, като ответникът възлагал на ищеца извършването на международни превози на товари. Сред тях били и следните пет транспортни заявки от ответника, а именно:

1. транспортна заявка № 20211004222 с дата на товарене 21.12.2021 г. от пункт град Сегано, Италия и дата на доставяне в краен пункт – град Сливен, България на 23.12.2021 г., с уговорена цена за превоза 3426,66 лева, за която ищецът издал фактура № 8000024684/19.01.2022г.;

2. транспортна заявка № 20211000014 с дата на товарене 10.01.2022 г. от пункт град Кастел Гафредо, Италия и дата на доставяне в краен пункт – град Сливен, България на 17.01.2022 г., с уговорена цена за превоза 3618,30 лева за която ищецът издал фактура № 8000024567/04.01.2022г.

3. транспортна заявка № 20211000015 с дата на товарене 18.01.2022 г. от пункт град Кастел Гафредо, Италия и дата на доставяне в краен пункт – град Сливен, България на 25.01.2022 г., с уговорена цена за превоза 3618,30 лева за която ищецът издал фактура № 8000024661/17.01.2022г.;

4. транспортна заявка № 20211000016 с дата на товарене 12.01.2022 г. от пункт град Кастел Гафредо, Италия и дата на доставяне в краен пункт – град Сливен, България на 19.01.2022 г., с уговорена цена за превоза 3618,30 лева за която ищецът издал фактура № 8000024684/19.01.2022г.;

Посочва, че изпълнил надлежно превоза, съгласно цитираните заявки, като товарите са приети без възражения от получателите, рекламации и в законоустановените срокове. Твърди, че въпреки точното изпълнение, не му било заплатено договореното превозно възнаграждение, затова на 04.02.2022 г., на ответното дружество била изпратена покана за плащане на фактурите, но последното изпълнило задължението си частично – до размера на 6000 лева. Поддържа, че на 22.03.2022 г., били заверени подписите на сключено между страните споразумение, с което ответникът е признал дължимостта на процесните суми, въпреки последното обаче дължимото възнаграждение за транспортни услуги не е било заплатено. Претендира разноски в настоящото и в обезпечителното производство.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор от ответника, с който оспорва предявените искове. Прави възражение за родова неподсъдност. Оспорва ищецът да е извършил превозни услуги. Оспорва активната процесуална легитимация.

По иска по чл.372, ал.1 от ТЗ, вр. чл. 1 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки

УКАЗВА на ищеца, че в негова тежест е да докаже следните обстоятелства: 1)

изпълнение на поетите с договора за международен транспорт задължения, в т.ч. точното изпълнение на своето задължение за доставяне на стоката до получателя като превозвач /респективно на подизпълнителя/, съобразно уговореното; 2) настъпването на изискуемостта на вземането за навло (изпращането на ответника и получаването от последния на оригинали на надлежно заверени CMR товарителници и фактури) и размера на същите;

УКАЗВА на ответната страна, че в нейна тежест при установяване на горните факти е да докаже погасяване на дълга, както и всичките си правопогасяващи и правопрекратяващи възражения.

По иска по чл. 86 от ЗЗД

УКАЗВА на ищеца, че в негова тежест е да докаже възникването на главен дълг и изпадането на ответника в забава.

По иска по чл. 309а от ТЗ

УКАЗВА на ищеца, че в негова тежест е да докаже действително направените от него разноси във връзка със събиране на вземането, вид и размер.

УКАЗВА на ответната страна, че в нейна тежест при установяване на горните факти е да докаже погасяване на дълга в уговорен падеж.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация. Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието (<http://www.justice.government.bg/MPPublicWeb/default.aspx?id=2>).

УКАЗВА на страните, че съгласно чл. 143, ал. 2 от ГПК в първото по делото съдебно заседание ищецът може да поясни и допълни исковата молба, както и да посочи и представи доказателства във връзка с направените оспорвания от ответника, а ответникът - да посочи и представи нови доказателства, които не е могъл да посочи и представи с отговора на исковата молба, а съгласно ал. 3 страните са длъжни да направят и обосноват всичките си искания и възражения и да вземат становище по твърдените от насрещната страна обстоятелства.

УКАЗВА на ищеца, че ответникът може да иска прекратяване на делото и присъждане на разноси или постановяване на неприсъствено решение срещу него, ако той не се яви в първото по делото заседание, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие.

ПРИКАНВА СТРАНИТЕ към спогодба като им разяснява, че ако използват способите за медиация по Закона за медиацията ще направят по-малко разноси по производството, като ще уредят по-бързо правния спор, предмет на настоящото съдебно производство. До спогодба може да се достигне и по време на процеса, като съдът може да я одобри ако не противоречи на закона или добрите нрави, като с определение прекрати съдебното производство.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____